

[Christophersen.]

der på helt centrale punkter er en mangel på beslutsomhed, som gør, at vi i dag i realiteten ikke ved, om vi om 5, 6, 7 år har en energiforsyning, som overhovedet muliggør fuld beskæftigelse og muliggør en levestandard på det niveau, vi kender.

Endelig er der som et sidste punkt spørgsmålet om, hvad der skal ske på hele det boligpolitiske område, hvor boligforligets afløsning skal gennemdrøftes her i den kommende folketingssamling, men hvor ingen har forpligtet sig på nogen måder. Også det er et stort usikkerhedsmoment.

Jeg har godt villet nævne alt dette for at understrege, hvad der er konsekvensen af at gå skridtvis frem, nemlig at regeringen nu over for folketinget, over for partierne, må formulere en politik. Regeringen kan ikke blot henskyde sig under, at der er et forlig, og at man inden for rammerne af det skal være enige osv. Nu må regeringen over for folketinget formulere sine synspunkter, lægge sine tanker frem, og så må vi se, om vi om disse enkeltproblemer kan nå til enighed. Vi kan også undersøge, om de kan anbringes i en større sammenhæng, men det må være regeringens ansvar at formulere udspil på disse afgørende områder, og det forventer vi af den.

Vi ser gerne, at den enighed, der bliver behov for, ikke blot tilvejebringes af de 4 partier, som nu har nået frem til en aftale. Det er selvfølgelig vigtigt, at de 4 partier har kunnet blive enige, men vi ser også gerne, at andre partier inddrages. Vi ser gerne, at både kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne kommer med i forhandlingerne og i disse løsninger, ligesom vi beklager, at det ikke lykkedes at få dem inddraget i denne omgang.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale, at forslaget til tillægsbevillingslov vedtages. Jeg håber, jeg har fået sagt meget tydeligt, at vi betragter det, der er sket nu, som en skridtgang, der nok har afklaret nogle problemer, men som samtidig har efterladt en lang række andre, og at disse derfor repræsenterer en meget stor udfordring for folketinget, når det mødes igen til oktober.

Poul Schlüter (KF):

Den kriseløsning, som nu står foran gennemførelse, er væsentlig bedre i sin sammensætning end det oplæg, regeringen for en måned siden mødte med. Løbet er kørt, debatten i

dag er bagsnak. Alle i folketinget og ude i befolkningen ved for længst hvad det hele går ud på. Jeg anbefaler tillægsbevillingslovsforslaget til vedtagelse.

Jes Schmidt (CD):

Det er ikke min opgave at gratulere eller kondolere nogen med det afsluttede forlig, den politiske vurdering vil blive foretaget af andre medlemmer af CD-gruppen. Jeg skal alene prøve at motivere, hvorfor CD-gruppen kan stemme for tillægsbevillingslovsforslaget.

Jeg kunne gøre det kort ved at sige, at hvad vi sagde ja til i går, det kan vi ikke godt sige nej til i dag. Jeg kan også tilføje, at vi selv i ugelange forhandlinger har deltaget i udformningen og i behandlingen af beskæftigelsesplanen og de enkelte bevillinger. Selv om man ikke er deltager i et forlig, fritages man ikke for at foretage en saglig behandling af fremsatte lovforslag, i hvert fald ikke når man vil lægge vægt på at blive betragtet som et seriøst parti.

De af tillægsbevillingslovsforslaget omfattede bevillinger hører uden tvivl med til de bedst gennemarbejdede dele af regeringens oplæg til sommerens kriselovgivning. De efterkommer en ikke helt lille del af de ønsker, som erhvervslivet har fremsat over for regeringen. Det er bl. a. derfor, vi kan støtte den del af tillægsbevillingslovsforslaget. Vi har her at gøre med en vis form for konjunkturindsprøjtning, som man for øjeblikket prøver på at gennemføre i andre lande, hvis problematik ligger lidt anderledes, end den ligger i Danmark, idet det her ikke kun drejer sig om arbejdsløshed og om forbrug, men også om sikring af en bedre betalingsbalance. Den konjunkturindsprøjtning, som tillægsbevillingslovsforslaget indeholder, er efter danske forhold at regne ret stor. Jeg kan godt sige, at den er i grunden imponerende stor, når man sammenligner med, hvad andre lande giver ud i dette forsøg på at få hjulene i sving og ikke mindst fremme investeringerne.

Hvorvidt denne konjunkturindsprøjtning så virker, kan man have sine tvivl om. På den ene side gives der ganske sikkert impulser til erhvervslivet til at skabe arbejde og arbejdspladser. På den anden side skabes der ved de nye afgifter yderligere arbejdsløshed og en yderligere belastning af valutabalancen. Man kan også spørge, hvorvidt bevillingerne tager hensyn til, at der i visse dele af landet og i visse brancher hersker en ganske tydelig mangel på faglært arbejdskraft. Vi kan godt komme